

L'OBRA DE JOSEP MARTINEZ ROMERO

Martínez Romero, el dibuixant i caricaturista que un dia ofería les primícies del seu fer artístic al públic de Sabadell, avui ens sorprèn amb una completa exhibició d'autèntica pintura de cavallet.

Paisatges, marines, quadres de costums, en una varietat de moments en els

que la interpretació pren vida en desvetllar-se l'esperit inquiet de l'artista, responen en tot moment amb paraules misterioses ferides per un romanticisme inspirat, al que s'afegeix, un notable afany de permanència. El pintor, és en certs moments, conscient de la responsabilitat teòrica de la interpretació de les imatges que la mar, el cel i els homes han de viure dins les teles amb una relació fàcil i entenedora, i centra el seu fer, revivint somnis que el situen dins un món que al comentarista i al crític els mou a estimar valors que fins en certs moments somriuen en plena coincidència ideològica d'un noucentisme inspirador.

Són un treball d'ofici com si es tractés d'aprofundir un poema en el que la ideologia parlés a una comunitat de sentiments transcendent un franc enamorament de la tradició. La pintura en Martínez Romero és com una descàrrega de sensacions, d'enlluernaments, fins i tot de paraules misterioses; tot és producte de la febre creadora que es resol com a necessitat urgent de traduir

unes emocions, emocions que la major part de les vegades l'artista les manifesta amb un somriure beatífic.

Encerts i desencerts, els veiem en el conjunt d'obres presentades, la realitat emperò afavoreix les dominants que són filles d'una autèntica finesa espiritual ■

EL PINTOR JOAN BURRULL i QUER

Del 9 al 21 del febrer passat, Joan Burrull i Quer ens ha presentat la darrera producció pictòrica. El conjunt exposat, són olis que tradueixen paisatges viscuts de l'Alt Empordà, Pirineu Aragonés i Pirineu Lleidatà. Aquesta serà la tercera vegada que deixaré

inscrites unes notes comentari referents a la personalitat pictòrica del pintor sabadellenc; la primera, fou en ocasió de presentar-ne l'obra a propòsit de integrar-se definitivament al món de la crítica i amb motiu de presentar-se individualment a l'Acadèmia de Belles Arts, en el transcurs del mes de Maig de 1968 i la 2ª motivada per l'exposició realitzada a la "Galeria d'Art St. Antoni" el febrer de 1975.

Avui m'és plaent de resoldre interrogants, corresponents i conseqüents, a les primeres experiències de llançament i per tant ja fruit de una més equilibrada i justificada valoració. L'obra actual de Burrull s'ha presentat integrant ja unes connexions artístiques bullidores de vida que formen una personalitat determinada dins aquest procés artístic evolutiu i orgànic. Avui la pintura de Burrull amb tot i algunes llacunes aconsegueix establir posicions; obra realitzada dins uns conceptes plenament naturalistes amb els que conviuen, més o menys ordenats, el fer objectiu del model i el sentit decoratiu. La maduresa s'ha produït notablement en les obres repre-

sentatives dels paisatges corresponents als Pirineus Lleidatà i Aragonés en els que la construcció i l'enfoc ens mou a fer record dels moments pictòrics d'un Martí Alsina i Vayreda.

Una influent habilitat i una preparació tècnica eficient s'imposen en tot moment i coadjuven a crear un desvetllament en aquest conjunt ordenat de dibuix i color dins de l'espai pur que influencia i fins dirigeix el contacte ordenat de la naturalesa en el que s'implica la necessitat orgànica de l'estructuració de tota parcel·la de color, ajustada als moments d'efusió del ritme en la forma, i fins i tot en l'espai imaginari ■

